

INTERPRETATIE VAN EINDTIJDPROFETIEËN (2) – het perspectief van Israëls profeten hjms

Geliefde broeders en zusters, de Gemeente van Christus als Zijn Lichaam, maar ook elk kind van God individueel, zal ernstig moeten letten op de tekenen van de naderende eindtijd. Want wij moeten immers gereed zijn als Jezus op de wolken van glorie terugkomt. En wie anders dan de christenen kunnen de ongelovige mensen waarschuwen voor Gods komende toorn (Openb. 6:16). Bidt de Heiland, dat Hij ons hiervoor de vrijmoedigheid zal geven. We durven nog wel over de redding in Jezus te vertellen, maar om over de komende oordelen te spreken, ontbreekt ons meestal de moed. Maar toch is het de taak van de Heilige Geest om niet alleen over gerechtigheid in Christus spreken, maar ook over het komende oordeel (Joh. 16:7-11). Net zoals bijvoorbeeld Johannes de Doper (Luk. 3:7) en Paulus (Efez. 5:6, Col. 3:5-6, 1 Thess. 1:10; 2:16) moeten wij de mensen voor de komende toorn waarschuwen. En, broeders en zusters, indien wij de profetieën over de eindtijd goed willen verstaan, dan is het belangrijk om te weten waardóór Israëls profeten werden bewogen en waaróm zij bepaalde dingen zeiden. Er was immers altijd een reden voor hun uitspraken en de manier waarop zij het zeiden, want het waren mannen Gods met inzicht en een profetische blik, door de Heilige Geest. In dit deel van deze studie over het interpreteren van eindtijdprofetieën gaat ik in op het perspectief, waarin wij de uitspraken van de profeten moeten plaatsen.

Veel profetieën gaan vaak specifiek over de eindtijd, waarin Gods toorn over de aarde wordt uitgestort. Inzicht in de uitspraken van Israëls profeten is daarom noodzakelijk om de eindtijd te begrijpen. Zo handelt Luk. 21:20-24 over de grote verdrukking in de eindtijd en vermeldt vers 22, dat in deze periode de nog onvervulde profetieën zullen uitkomen: *“Want deze zijn dagen der wraak, opdat alles vervuld worde, dat geschreven is.”*

Ja, broeders en zusters, God zal beslist alle profetieën getrouw en in waarheid vervullen. Niet één uitspraak zal Hij laten vallen (Jes. 46:9-11, Matt. 5:18, Luk. 16:17). God is immers trouw en waarachtig. Jesaja zei Jes. 25:1b (de Statenvertaling) over Gods betrouwbaarheid ten aanzien van profetieën: *“.....Uw raadslagen van verre zijn waarheid en vastigheid.”* De NBG-vertaling vertaalt het duidelijker: *“Gij hebt..... raadsbesluiten uit een ver verleden in waarheid en trouw volvoerd.”*

Ja, zo is onze lieve Jezus. Hij is volkomen betrouwbaar, niet alleen in Zijn uitspraken over zegeningen, maar ook in Zijn Woord over oordelen. Wij kunnen met een gerust hart op Hem bouwen. Hij is onze Rotssteen.

Broeders en zusters, een profetie heeft een doel. Jezus zei in Joh. 13:19 dat het doel van een profetie is, dat wij tot geloof in Hem komen: *“Van nu zeg Ik het ulieden, éér het geschied is (NB, de profetie), opdat, wanneer het geschied zal zijn (NB, de profetie is tot vervulling gekomen), gij geloven moogt, dat Ik het ben.”*

Jezus verwijst Zélf zijn discipelen dus naar de profetieën over Hem, de grote IK BEN, opdat zij ná de vervulling ervan zullen geloven dat Hij de Messias is. Leest u ook vers 18.

In Openb. 19:10b zegt Johannes van Patmos ons: *“.....Want de getuigenis van Jezus is de geest der profetie.”*

Met andere woorden, broeders en zusters, gaat élke profetie over de eindtijd in feite over Jezus. Elke profetie getuigt over Jezus de Messias, houdt verband met Hem, met Zijn Wederkomst, met Zijn positie als Schuilplaats, als Verlosser, Rechter, als Koning, als Hemelbruidegom, etc. Jezus is de centrale figuur. Daarom, broeders, gaan de profetieën niet over (de positie van) Israël sec! Ook al willen sommige bijbeluitleggers ons dat doen geloven. De profetie kan wel over Israël gaan, maar dan altijd in relatie tot Jezus.

Ook Petrus wekte ons in 2 Petrus 1:16-21 op, om te letten op het profetische Woord van God, dat wil zeggen om te letten op het Woord dat nog in vervulling moet komen: *“Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van onzen Heere Jezus Christus, En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht,*

schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten. Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging; Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.”

Petrus zegt ons, dat het Licht van het profetische Woord van God in feite de openbaring dóór de Heilige Geest is van de kracht en de toekomst van de Here Jezus, dus van de tijd vóór en bij Zijn Wederkomst. En hierdoor scheiden wij ons af van de duistere, zondige wereld, omdat het Licht in óns duistere hart heeft geschinen en het karakter van die duistere wereld aan ons heeft geopenbaard. Met andere woorden, broeders en zusters, Petrus zegt ons: *“Laat het profetische Woord in de eindtijd een Licht voor je zijn, tótdat de Morgenster te zien zal zijn”*. D.w.z. tót de Wederkomst van Jezus. Door Gods profetische Woord herkennen wij Zijn sterke hand in de geschiedenis en in bepaalde gebeurtenissen en daardoor wordt ons geloof versterkt en ontvangen wij zelfs geloof. Door de bijbel leren wij dus de eindtijd verstaan.

Broeders en zusters, nogmaals benadruk ik, laten wij toch acht slaan op de waarschuwingen van het Woord van God en ons de profetieën ter harte nemen, want Hos. 4:6 zegt: *“Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen,.....”*. De Here Jezus Christus verweet de Emmaüsgangers in Luk. 24:25 hun traagheid en ongeloof in de profetieën: *“En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben!”* Zij kenden de profetieën blijkbaar, maar geloofden toch niet. Vele christenen, vaak principieel eerlijke kinderen Gods, kennen heden ten dage de profetieën zelfs niet eens! Hoe willen zij ooit tot vast geloof komen? Daarom is er zo weinig visie op de duistere aard van onze moderne tijd, op de tijd vlak voor de Wederkomst van Jezus, op het gebeuren rond Israël. Helaas heeft het gebrek aan kennis vaak te maken met de diepte van hun bekering tot Jezus. Hebr. 1:1 zegt dan ook: *“God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaders gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;”* De ogen van de mensen zullen pas écht open gaan voor de betekenis van de profetieën, als zij Jezus waarachtig aannemen en wedergeboren worden, want hét kenmerk van een wedergeboren kind van God is zijn begeerte naar het Woord van God (1 Petr. 2:2).

Geliefde broeders en zusters, wát bewoog toch de oude Joodse profeten?

Hoewel zij Jezus Christus nog niet kenden, werden zij verteerd door de hoop op en het verlangen naar de Messias, de Zoon van David, Die voor eeuwig Koning zou zijn.

De eerste vraag die Gods Geest ons nu stelt is, of wij, die Christus wél kennen, óók verteerd worden van verlangen naar Hem. Is er een vurig verlangen Hem weldra te ontmoeten?

Hét centrale thema van de profeten was de komst van de Messias, Die alle goddelijke beloften zou vervullen, die waren gedaan aan hun voorvaders Abraham, Izaäk en Jakob.

In deel 1 van deze studie [“INTERPRETATIE VAN EINDTIJDPROFETIEËN \(1\) – Gods beloften aan Abraham”](#) ben ik ingegaan op die beloften. Volgens deze beloften zou een op aarde gekomen goddelijke Messias een eeuwig Koninkrijk op aarde vestigen en zou Israël als leidende wereldnatie en onder de regering van de Messias, vrede en voorspoed brengen aan alle volkeren op aarde. Rond dit thema spelen bijna alle profetieën zich af!

Helaas was het volk van Israël verblind voor de vervulling van de eerste Komst van deze Messias, de goddelijke Redder Jezus Christus, geboren uit de maagd Maria. Wat zei de engel nu precies tegen haar in Luk. 1:31-33? *“En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS (NB, “de Heer redt, de Heer onze Redder”). Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven. En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.”*

De profeten zagen dat het volk van Israël ongehoorzaam was aan Gods wetten en zij wisten dat die wetten onderdeel uitmaakten van Gods Verbond met Israël. En zij wisten dat inbreuk op dat Verbond zou leiden tot Gods oordeel. Zij wisten dat Israël dan zou worden verstrooid, waarna andere volkeren Israël zouden bezetten en verwoesten. Vele profeten voorzagen

eeuwen van tevoren reeds de ballingschappen van Israël en de daarmee gepaard gaande verwoestingen, o.a. van de tempel in Jeruzalem.

Mozes voorspelde reeds in Deut. 28:36 de Babylonische ballingschap en in Deut. 4:27; 28:64-68 voorzag hij de ballingschap over de gehele wereld. Ook Jeremia, Jesaja, Amos, Ezechiël, Nehemia en andere profeten, maar óók de Here Jezus Christus, voorzagen die ballingschappen (Neh. 1:8-9, Mich. 7:13; Jer. 9:16; Jer. 10:18; Jer. 25:9; Ezech. 39:23-24; Luk. 21:23-24). En wat zij voorzagen, gebeurde letterlijk! Het kwam uit volgens de historici! Leest u bijvoorbeeld ook 2 Kron. 36:15-21.

Maar, broeders en zusters, tóch blikten alle profeten ook vélder vooruit en zij zagen Israël naar hun land terugkeren en als natie (materieel en geestelijk) hersteld worden. Leest u Deut. 30:1-10; Amos 9:12-15; Jes. 27:6; 41:18-20; 44:25-26; Ps. 85:1-5; Hos. 3:5; Jer. 16:15-16; 31:10,18-25, 23-34; Ezech. 11:16-17; 36:24-35; 37:1-14, 21-22; Rom. 11:15. Het schrift-gedeelte Zach. 10:9 wil ik echter citeren: *“En Ik zal hen onder de volken zaaien, en zij zullen Mijner gedenken in verre plaatsen; en zij zullen leven met hun kinderen, en wederkeren.”* De profeten blikten vooruit naar het tijdperk van het eeuwigdurende Koninkrijk, waarin de Messias als afstammeling van David Koning zou zijn en waarin het doel van God met Israël zou worden vervuld. De profeet Jeremia koppelde bijvoorbeeld in Jer. 23:5-8 de belofte van Israëls terugkeer uit hun wereldwijde ballingschap aan het Koningschap van de Messias. En de profeet Jesaja sprak in Jes. 24 over verschrikkelijke rampen, die de aarde in de eindtijd zullen treffen. Na deze rampen zou het Koninkrijk van de Messias aanvangen (Jes. 24:23), waarin de volkeren de Heer zouden leren kennen (Jes. 25:6-9).

Ook bijzonder is de profetie van Hosea in Hos. 6:1-3 met betrekking tot het door God aangevangen herstel van Israël. Voor dit schriftgedeelte wordt meestal een uitleg gegeven over de Opstanding van Jezus, nadat Hij drie dagen in het graf was geweest. Maar deze tekst slaat wonderwel óók op de terugkomst en het herstel van de Joden naar Israël na tweeduizend jaren verstrooiing (twee dagen) en daarop aansluitend het 1000-jarige Vredekoninkrijk van Jezus (de derde dag). Zei Petrus immers niet, dat bij de Heer één dag zal zijn als duizend jaren? Hos. 6:1-3: *“Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen levend maken; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven. Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands.”*

Ja, broeders en zusters, weest u waakzaam! Nu u ziet dat het volk Israël terugkeert naar hun land en geestelijk wordt hersteld. Dan is de tijd nabij, óók de tijd van de grote, geestelijke Opwekking, waarin binnen zéér korte tijd zowel de vroege als de spade regen van Gods Heilige Geest zal worden uitgestort (Joël 2:23). Zorgt dat u die momenten niet mist.

Het doel van God met het volk van Israël en hun verkiezing was, dat zij de volkeren der wereld tot kennis van Hem, die grote God, zouden brengen. Israël moest aan alle volkeren op aarde verkondigen, dat God uniek en groot is en moest voor hen een licht zijn. Hierdoor zou Gods Weg van Redding en Heil tot aan de uiteinden der aarde reiken en dus alle volkeren op aarde bereiken (Ps. 67:2-3; Jes. 2:3; 49:6 en Zach. 8:20-23). Daarom ook gaf God aan Israël de benodigde hulpmiddelen, namelijk de woorden en openbaringen Gods, de heerlijkheid, de beloften en de verbonden (Rom. 3:2; 9:4). Israël moest Gods getuige zijn en vertellen, dat er buiten God géén andere god is (Jes. 43:10-13; 44:8). Israël moest Gods Woord en Wet vertellen en openbaren. De volkeren zouden dan naar Israël reizen om Gods Woord te horen en om Gods Heil, Jezus Christus, de Messias, te leren kennen. Ja, broeders en zusters, de verkondiging van het Evangelie begon in Jeruzalem en zal eindigen in Jeruzalem. Israël werd dus uitverkoren om te dienen als Gods knecht (Jes. 44:21). Jakobus zei in Hand. 15:13-17 dat uiteindelijk zelfs het overblijfsel der mensen en der volkeren tot God zal komen. Hij zei dat God Zich éérst een volk voor Zijn Naam uit de heidenen zal verzamelen (vers 14). Dat is de Gemeente van Christenen en het is onze taak

om over de hele wereld te evangeliseren (Matt. 24:14). Maar daarna (vers 15) zal God de vervallen hut van David, dus Israël, herstellen. Waarom? Opdat (vers 17) het overige deel der mensen God zullen zoeken (Jes. 45:14,23; 11:9). Het volk van Israël en de 144.000 Israëlitische dienstknechten uit Openb. 7:1-8 zullen o.a. hiervoor worden gebruikt.

Israël werd ook uitverkoren om de Messias voort te brengen (Rom. 9:4-5; 11:26), en om zelf vanuit Israël (Jeruzalem) als leidende natie eens de wereld te regeren in het 1000-jarig Vrederijk samen met de Messias.

De uitverkiezing van Israël betekent niet, dat God dus méér van Israël houdt dan van andere volkeren. Zijn liefde is universeel. Maar zoals elk individu zijn eigen specifieke taak in het leven heeft, zo óók elk volk. God gaf aan Israël de opdracht om een voorbeeld te zijn voor andere volkeren, zodat deze Gods grootheid zouden leren kennen (Deut. 4:1-8; Matt. 5:13-16). Geliefde broeders en zusters, daarom moet ook elke christen een voorbeeld en een licht zijn voor zijn omgeving. Daartoe is hij getrokken uit de wereld en uitverkoren. Dat is zijn taak.

Het uiteindelijke doel van God met Israël was volgens de profeten het bewerkstelligen van “*tikoen ha’olam*” (Hebr. תִּיקוֹן הָעוֹלָם). Hiermee bedoelen de Joden “(de hoop op) het herstel van de wereld”. De Komst van de Messias bespoedigt dit herstel, hetwelk volledig tot stand komt tijdens Zijn komende Koninkrijk. Letterlijk verwijst “*ha’olam*” niet alleen naar de wereld, maar ook naar de onafzienbare tijd, dus naar de eeuwigheid. “*Tikoen*” betekent “*recht maken, cq. herstellen*”, terwijl het woordje “*hoop*” van dezelfde stam is afgeleid.

Dus niet alleen Israël, maar het gehele mensdom, zou worden hersteld tot een oorspronkelijke, rechtvaardige en geweldloze wereld die eeuwig zou duren. De profeten voorzagen dus een tijd waarin Gods gerechtigheid en Gods liefde op de aarde zou worden uitgestort en waarin de gehele wereld onder Zijn regering en heerschappij zou staan. Dán zou een volkomen eenheid tussen Joden en heidenen zijn bereikt. Dan pas zou er vrede zijn en een wereldomvattend verlangen naar Gods Woord.

Geliefde broeders en zusters, het gaat God met andere woorden dus niet in de éérste plaats om Israël. En het gaat Hem ook niet in de éérste plaats om de Gemeente. **Het gaat God om de gehele wereld.** Hij wil iedereen behouden (Joh. 3:16), zowel de Gemeente (Hand. 15:14), als Israël (Hand. 15:15-16), als de rest van de mensen (Hand. 15:17). En het gaat Hem om de kómmende periode, het 1000-jarig Koninkrijk, waar iedereen zich voor Jezus zal buigen en Zijn Woord zal willen leren (Fil. 2:10-11).

Broeders en zusters, in dit perspectief en deze context worden profetieën zoals Jes. 2:1-5 duidelijker: “*Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft over Juda en Jeruzalem. En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeien. En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal rechten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren. Komt, gij huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht des HEEREN.*” Terwijl er om hen heen oorlogen woedden, gruwelijke dingen en verwoestingen geschieden en Gods oordelen tengevolge van Israëls ongehoorzaamheid voltrokken werden, ontvingen de profeten dus een profetische blik over een tijd van vrede, waarin het Woord van God vanuit Jeruzalem en de berg Sion zou uitgaan naar een verloren wereld. In plaats van voortdurende oorlogen zou er dan voortdurende vrede zijn onder alle volkeren.

Broeders en zusters, als ik het voorgaande samenvat, dan was dus de ultieme hoop van de profeten een uit ballingschap teruggekeerd, geestelijk hersteld Israël als Koninkrijk van de Messias, gevolgd door het herstel en de verlossing van het gehele mensdom.

Maar, broeders en zusters, de uiteindelijke vrucht van dat herstel van het gehele mensdom is de Bruid van Christus. En Abraham keek reeds naar haar uit. Hebr. 11:10: *“Want hij (NB, dat is Abraham) verwachtte (NB, door het geloof) de stad, die fondamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is.”*

Paulus beschrijft hier de geestelijke, profetische blik van Abraham op een geweldig hoogtepunt, dat zal plaatsvinden ná het 1000-jarige Vredekoninkrijk op de oude aarde en ná het laatste oordeel voor de grote, witte troon van God, als er sprake zal zijn van een Nieuwe Hemel en een Nieuwe Aarde met daarop een Nieuw Jeruzalem.

Laten wij Openb. 20:11 en 21:1-2 lezen: *“En ik zag een groten witten troon, en Dengene, Die daarop zat, van Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvloeden, en geen plaats is voor die gevonden..... En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is.”*

Dit Nieuwe Jeruzalem is de Bruid van het Lam, Jezus Christus, en zij wordt gevormd uit alle heiligen die bekleed zijn met het kleed der rechtvaardigmakingen. Leest u Openb. 19:7-9: *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.”*

En broeders en zusters, net als Abraham mogen wij verstaan, dat juist in de Bruid van Christus de uiteindelijke bestemming van het volk Israël ligt. De bestemming van Israël en van de Gemeente is dezelfde. Dit blijkt overduidelijk uit Ezechiël 36 en 37, waar God de terugkeer naar hun land van het volk Israël uit de wereldwijde ballingschap en hun uiteindelijke geestelijke herstel aan de orde stelt. We zullen het laatste gedeelte van hoofdstuk 37 lezen. Ezech. 37:22-28: *“En Ik zal ze maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israëls; en zij zullen allen te zamen een enigen Koning tot koning hebben; Ik zal ze verlossen uit al hun woonplaatsen, in dewelke zij gezondigd hebben, en zal ze reinigen; zo zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn. En Mijn Knecht David zal Koning over hen zijn; en zij zullen allen te zamen een Herder hebben; Mijn Knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid. En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid. En Mijn tabernakel zal bij hen zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. En de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, Die Israel heilige, als Mijn heiligdom in het midden van hen zal zijn tot in eeuwigheid.”*

Gods Knecht David is een schaduwbeeld voor de Messias, Jezus Christus. Het eeuwige verbond waar hier over wordt gesproken, is dat Nieuwe Verbond dat door het volbrachte werk van Jezus tot stand is gekomen en waarover u reeds in deel 1 van deze studie [“INTERPRETATIE VAN EINDTIJDPROFETIEËN \(1\) – Gods beloften aan Abraham”](#) hebt kunnen lezen. Wij zullen nu Openb. 21:1-5 lezen. Dan zult u ontdekken dat het heiligdom, dat God midden in Israël wil zetten, de Bruid van Christus is, het Nieuwe Jeruzalem.

“En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan. En Die op den troon zat, zeide: Ziet, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw.”

Ziet u de parallel, broeders en zusters? Oh, wat een wondervolle toekomst wacht ons toch!

Broeders en zusters, er is één belangrijk punt dat nog aan de orde moet komen en in het kader van deze studie niet mag worden overgeslagen. Namelijk, dat de profeten in hun profetieën twee totaal verschillende portretten van de komende Messias schetsten. Namelijk een lijdende, maar ook een regerende Messias. Beide portretten spraken elkaar dusdanig tegen, dat vele Joden niet konden geloven in één Messias, Die twee keer op aarde zou komen. De Joodse leiders huldigden op een gegeven ogenblik zelfs de theorie, dat er twee Messiassen zouden komen. Zij begrepen niet, hoe die beide portretten van toepassing zouden kunnen zijn op één en dezelfde persoon. Zij begrepen wél, dat God door de Messias de in zonde gevallen mens en de door God vervloekte aarde zou herstellen en de dood zou verslaan. En die Messias zou de Koning van de hele aarde worden en Zijn Koninkrijk op aarde vestigen, waarin grote wonderen van herstel en genezingen zouden plaatsvinden. Zij hadden niet voor niets reeds toen in het Hebreeuws een term “*besora*” (בְּשׂוּרָה), d.w.z. “*goed nieuws*”, m.a.w. “*evangelie*” voor dit herstelwerk van de Messias. In die zin geloofden de Joden wél in de profetieën. Maar een Koning, Die ook zou lijden?

Beide verschillende portretten van één Messias waren echter vast besloten in Gods raadsplan. Wat zegt de bijbel nu precies over de Messias?

- De ene beschrijving van de Messias schildert Hem als de “*lijdende Messias*” of beter gezegd de “*lijdende Knecht*” (Ps. 22; Jes. 53). De Messias zou een nederige Dienaar zijn die voor anderen zou lijden, door Zijn eigen landgenoten zou worden verstoten en zou sterven. Een dergelijke Messias wilden de Joden niet. Zij konden de gedachte van hun toekomstige, overwinnende, grote Koning niet vereenzelvigen met de gedachte, dat Deze zou moeten lijden. Petrus zei, dat zij in onwetendheid Jezus hadden gekruisigd. Hand. 3:14-18: “*Maar gij hebt den Heilige en Rechtvaardige verloochend, En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God opgewekt heeft uit de doden; En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten. Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou.*”

Dus de Messias moest lijden. Leest u naast Jes. 50:5-7; 53:3-7 óók Luk. 24:24-25 eens: “*En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben! Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan? En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven was.*”

Zelfs de discipelen van Jezus begrepen dit goddelijk adagium dus niet, omdat het voor hen nog verborgen was. Luk. 18:31-34: “*En Hij nam de twaalven bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten. Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden. En Hem gezeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan. En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.*”

Geliefde broeders en zusters, daarom is het zó belangrijk dat wij goed met ons hart begrijpen dát en waaróm de Messias lijden moest. Namelijk, opdat wij vrijgemaakt zouden kunnen worden uit de greep van de zonden en het verderf. Oh, hoe groot is toch de wondere Liefde Gods. Het herstel van het mensdom en het Koninkrijk van God zal pas écht tot stand kunnen komen, als de mens innerlijk is hersteld. De Joden wensten wel het herstel van het mensdom, maar zagen niet in dat het herstel eerst in hun eigen hart zou moeten beginnen. Maar, broeders en zusters, ook wij moeten oppassen dat deze grenzeloze hoogmoed en zelfgerechtigheid niet ook in ons hart leeft.
- De andere beschrijving van de Messias schildert Hem als de “*regerende Messias*” (Zach.14; Ps. 2; Jes. 9:5-6; Jes. 63-66; Jer. 23:5-8). De Messias zou een grote Koning en Heerser zijn met onbepaalde macht, die op het hoogtepunt van een wereldcrisis plot-

seling zou verschijnen. Dan zou Hij de vijanden verslaan en Israël aanstellen aan het hoofd van alle volkeren als geestelijke en wereldlijke leiders. Een dergelijke Overwinnaar, Die hen zou verlossen van hun hardvochtige bezetters, de Romeinen, wilden de discipelen en het Joodse volk in hun verblindheid graag accepteren. Luk. 19:35-38: *“En zij brachten hetzelfde (NB, de ezel) tot Jezus. En hun klederen op het veulen geworpen hebbende, zetten zij Jezus daarop. En als Hij voort reisde, spreidden zij hun klederen onder Hem op den weg. En als Hij nu genaakte aan den afgang des Olijfbergs, begon al de menigte der discipelen zich te verblijden, en God te loven met grote stemme, vanwege al de krachtige daden, die zij gezien hadden; Zeggende: Gezegend is de Koning, Die daar komt in den Naam des Heeren! Vrede zij in den hemel, en heerlijkheid in de hoogste plaatsen!*

Bedenkt u toch, broeders en zusters, dat Jezus, nadat (het veulen van) die ezel was losgemaakt en ontbonden, plaatsnam op een ritueel onrein dier (Lev. 11:4,8). De ezel is het beeld van het heidendom (Job. 11:12), maar zij die gewillig zijn, zullen door Jezus worden vrijgemaakt, waarna Hij hun Heiland en Meester zal zijn. In Zach. 9:9, Matt. 21:2-7, Mark. 11:2-7 en Luk. 19:30-35 kunt u meer over de ezel lezen.

Uiteraard was de theorie over de Messias als komende Koning en Heerser populair bij de Joden. Deze profetieën werden door hen letterlijk genomen. De profetieën, dat de Messias zou lijden, werden meestal verworpen. De Joodse leiders namen de profetieën over een lijdende Messias niet letterlijk. In hun verkeerde houding schuilt voor ons een ernstige waarschuwing, broeders en zusters, aangezien hier de geest van de Antichrist in verscholen is. 1 Joh. 2:22-23: *“Wie is de leugenaar, dan die loochent, dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon loochent. Een iegelijk, die den Zoon loochent, heeft ook den Vader niet; wie den Zoon belijdt, heeft ook den Vader.”*

1 Joh. 4:2-3: *“Hieraan kent gij den Geest van God: alle geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God; En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet; maar dit is de geest van den antichrist, welken geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alrede in de wereld.”*

Bedenkt u toch hoe thans in vele kerken de vleeswording van Jezus, Zijn kruisdood voor een verloren wereld en Zijn Opstanding ontkend of gebagatelliseerd worden.

De Joodse leiders zagen zichzelf niet als zondaars en daarom zagen zij het nut niet in van een lijdende Messias, die hun van zonden zou verlossen. Het naleven van Gods Wet zagen zij als iets uiterlijks. Zij waren geestelijk verblind ten aanzien van hun eigen geestelijke nood. Een politieke Leider die hen van de Romeinen zou verlossen en Israël tot een leidende wereldnatie zou maken, juichten zij echter van harte toe. Helaas was hun blik beperkt tot het aardse en hadden zij geen geestelijke blik in en op de hemelen. Wat is dit toch ook een ernstige waarschuwing voor ons, broeders en zusters. Hoeveel “geestelijke leiders” zien niet het nut in van de kruisdood van Jezus en stellen dat de mens verantwoordelijk moet zijn voor zijn eigen zonden?

Waarom kon de Messias Jezus zowel een lijdende Knecht zijn, Die stierf voor onze zonden, maar ook de grote Koning, Die eeuwig zal regeren? Omdat Jezus na drie dagen uit de dood is opgestaan en na veertig dagen ten hemel is gevaren. Door Zijn wonderbare Opstanding is de overwinning over de dood behaald en wordt Zijn lijden verbonden met Zijn toekomstige regering. Ton Stier sprak hierover in IB-magazine. En omdat de Joodse leiders de theologie van de opstanding aanhingen, hadden zij deze verbinding moeten leggen. Maar Jezus zei in Luk. 24:25, dat Israël traag was om te geloven, wat de profeten over het lijden van de Messias hadden geprofeteerd en dat Hij alzó (dus door de daarna volgende Opstanding) in Zijn heerlijkheid moest ingaan.

Broeders en zusters, ook wij zullen moeten beseffen, dat ons volgen van Jezus óók een kruisweg, een weg van dood en opstanding zal zijn. Wie zijn kruis niet opneemt, kan Zijn discipel niet zijn (Luk. 14:27). Pas wanneer wij blijmoedig Zijn kruis dragen, zullen wij straks ook met Hem mogen heersen in dat geweldige Koninkrijk, dat heel, héél spoedig aan zal

vangen.

Broeders en zusters, het hierna volgende deel 3 zal gaan over de manier, waarop wij tot een juiste interpretatie van de eindtijdprophetieën kunnen komen. De leiding van Gods Heilige Geest is hiervoor van eminent belang.
Amen.